

PHẦN I: (7.0 điểm)

Trong truyện ngắn “Làng” của nhà văn Kim Lân có đoạn viết:

Ông lão nghe chằng sót một câu nào. Bao nhiêu là tin hay. Một em nhỏ trong ban tuyên truyền xung phong bơi ra giữa hồ Hoàn Kiếm cắm quốc kì lên Tháp Rùa. “Đấy, cứ kêu chúng nó trẻ con mãi đi, liệu đã bằng chúng nó chưa?”. Một anh trung đội trưởng sau khi giết được bảy tên giặc đã tự sát bằng quả lựu đạn cuối cùng. Đội nữ du kích Trưng Trắc giả làm người đi mua hàng đã bắt sống một tên quan hai bớt Thao ngay giữ chợ. “Khiếp thật, tinh những người tài giỏi cả”. Lại còn bao nhiêu tin đột kích nữa chứ, chỗ này giết được năm Pháp với hai Việt gian; chỗ kia phá đổ một xe tăng và một xe díp. “Cứ thế, chỗ này giết một tí, chỗ kia giết một tí, cả súng ống cũng vậy, hôm nay dăm khẩu, ngày mai dăm khẩu, tích tiểu thành đại, làm gì mà rồi thành Tây không bước sớm”. Ruột gan ông lão cứ múa cả lên, vui quá!

(Theo Ngữ văn 9 – tập Một, NXB Giáo dục Việt Nam)

Câu 1 (1.25đ): Nhân vật “ông lão” được nhắc tới trong đoạn trích là ai? Trong truyện, xây dựng hình tượng nhân vật chính - “ông lão” - luôn hướng về làng chợ Dầu, nhưng tại sao tác giả lại đặt tên tác phẩm của mình là “Làng”?

Câu 2 (1.25đ): Chỉ ra hình thức ngôn ngữ nhân vật được sử dụng chủ yếu trong đoạn trích trên và nói rõ tác dụng của nó trong việc khắc họa tâm lí và tình cảm của nhân vật “ông lão”.

Câu 3 (3.5đ): Viết một đoạn văn nghị luận khoảng 12 câu theo phép lập luận qui nạp, phân tích diễn biến tâm trạng của nhân vật “ông lão” trong văn bản “Làng” để làm rõ lòng yêu nước và tinh thần kháng chiến của người dân thời kì đầu kháng chiến chống Pháp. Trong đoạn sử dụng hợp lí một câu bị động và lời dẫn trực tiếp. (Chỉ rõ câu bị động và lời dẫn).

Câu 4 (1.0đ): Trong chương trình Ngữ văn THCS có một tác phẩm khắc họa tâm lí của nhân vật qua ngoại hình rất thành công. Đó là tác phẩm nào? Tác giả là ai?

PHẦN II: (3.0 điểm)

Đọc đoạn trích sau và thực hiện các yêu cầu bên dưới:

Khi chúng ta chỉ nghĩ đến bản thân mình, cả thế giới xung quanh chỉ là những cái bóng. Và khi chúng ta cảm thấy cô đơn, chúng ta muốn tìm lấy một ai đó để bầu vịu, thì chỉ chạm vào những chiếc bóng mà thôi. Nhưng nếu một ngày chúng ta chịu quan tâm và lắng nghe, thì chúng ta sẽ nhìn thấy được câu chuyện đời của mỗi người, ít nhất là những người thân thiết quanh ta, ta sẽ nhận ra mỗi người đều có một thân phận, những nỗi đau, những thất bại và sai lầm, những ước mộng không thành. Nhờ đó, những người quanh ta trở nên có thực, là những con người hiện hữu chứ không phải chỉ là những cái bóng. Và ta sẽ thấy mình không hề đơn độc trên thế gian này. Cũng như sự yêu thương là có thật. Khi mà nỗi cô đơn luôn rình rập chúng ta mỗi ngày, thì biết đâu, trong một khoảnh khắc đầy may rủi của định mệnh, cái cảm giác không đơn độc ấy lại có thể cứu lấy cả một đời người”.

(Phạm Lữ Ân, Nếu biết trăm năm là hữu hạn..., NXB Hội nhà văn, 2016)

Câu 1 (0.5đ): Xác định phương thức biểu đạt chính của đoạn trích trên.

Câu 2 (0.5đ): Theo tác giả, để “thấy mình không hề đơn độc trên thế gian này”, chúng ta phải làm gì?

Câu 3 (2.0đ): Từ nội dung của đoạn trích trên và những hiểu biết xã hội của bản thân, với độ dài không quá 2/3 trang giấy thi, em hãy trình bày suy nghĩ của mình về điều kì diệu của sự lắng nghe.